

Jesu Kristi uppenbarelse – nummer fem

Jesaja fyrtio: Trösten, trösten mitt folk

Jeff Pippenger

2023-10-25

I de första sjutton verserna i Jesaja fyrtio placeras de etthundafyrtiofyra tusen profetiskt vid slutet av tre och en halv dag, där de hade legat döda på gatorna medan världen glädde sig. Alla profeterna överensstämmer med varandra, och de profetiska händelser som de framställer stämmer alltid överens med de andra profeterna, ty Gud är inte oordningens upphov.

Och profeternas andar är underordnade profeterna. Ty Gud är inte oordningens Gud, utan fridens, såsom i alla de heligas församlingar. 1 Korintierbrevet 14:32, 33.

Hjälparen, som Jesus lovade att sända i sin frånvaro, placerades i de allra första orden i den allra första versen i de tjugosex kapitel som utgör Jesajas sista profetiska framställning. ”Trösta, trösta mitt folk, säger er Gud.” Principen om det första omnämmandet understryker att de följande tjugosex kapitlen ska förstås med hänvisning till den fullkomliga och slutliga uppfyllelsen av Hjälparens ankomst.

Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, för att han må vara hos er för alltid. ... Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er. Johannes 14:16, 26.

Millerit rörelsens historia om midnattsropet upprepas i de etthundafyrtiofyrtatusens historia.

”Det finns en värld som ligger i ondska, i bedrägeri och villfarelse, i själva dödsskuggan,—sovande, sovande. Vilka känner själavända för att väcka dem? Vilken röst kan nå dem? Mitt sinne fördes till framtiden, då signalen skall ges. ’Se, Brudgummen kommer; gå ut för att möta honom.’ Men somliga kommer att ha dröjt med att skaffa oljan för att fylla på sina lampor, och för sent kommer de att finna att karaktären, som representeras av oljan, inte kan överföras.” Review and Herald, 11 februari 1896.

Frågan ställs: ”vilken röst kan” ”väcka” dem som ”sover”? Den ”röst” som väcker dem i Jesajas fyrtionde kapitel är den ”röst” som ”ropar” i ”öknen”.

Tala tröst till Jerusalem och ropa till henne att hennes vedermöda är fullbordad, att hennes missgärning är försonad; ty hon har fått av Herrens hand dubbelt igen för alla sina synder. Den ”röst” av honom som ”ropar” i öknen.... Jesaja 40:2, 3.

Midnattsropets budskap är också budskapet om det sena regnet.

”Ni förlägger Herrens ankomst alltför långt fram i tiden. Jag såg att det sena regnet kom lika [plötsligt som] midnattsropet, och med tiofaldig kraft.” Spalding and Magan, 5.

En av de många symboler som återfinns i Guds Ord och som representerar budskapet om det sena regnet, är den symbol som kännetecknas av en fördubbling av ord eller fraser. Fördubblingen av

ord, eller fraser, är en symbol för midnattsropet, eller budskapet om det sena regnet i de sista dagarna. Symboliken i fördubblingen av ”trösta, trösta” placerar inledningen till Jesaja kapitel fyrtio i dröjsmålstiden, då det budskap som i liknelsen om de tio jungfrurna framställs som midnattsropet skall kännas igen och sedan förkunnas. Vid den tiden sänder Kristus Hjälparen för att väcka de sovande jungfrurna, vilka profetiskt framställs som sovande, och i vissa profetiska avsnitt såsom sovande dödens sömn. Den första versen i Jesaja fyrtio är profetiskt förlagd tre och en halv symboliska dagar ”efter” besvikelsen den 18 juli 2020, ty det är då Hjälparen sänds för att väcka dem som sover. Tre och en halv dag är en symbol för en öken, och det är där som ”rösten” börjar ”ropa”.

Uppenbarelsboken elva, Hesekiel trettiosju, Matteus tjugofem och milleriternas historia (tillsammans med samma kännemärken i milleriternas historia som förekommer i varje reformrörelse) samverkar för att identifiera en ”specifik process” för att väcka de sovande jungfrurna. Processen börjar med att jungfrurna somnar vid besvikelsen. Tiden av dröjsmål som började vid besvikelsen blir till sist erkänd som dröjsmålstiden. Den sista delen av dröjsmålstiden är utvecklingen av budskapet om midnattsropet. När budskapet har blivit etablerat, förkunnas det därefter till dess att det når sin höjdpunkt, domen.

Budbäraren, som i Jesaja framställs som ”rösten”, frågade vad det var för budskap som skulle förkunnas. Han fick i symboliskt språk befallning att framlägga islams budskap. Islams profetiska budskap kan inte skiljas från den snart annalkande söndagslagen, ty islam är en trumpetmakt, och Uppenbarelsbokens sju trumpeter representerar Guds dom över de makter som stiftar söndagslagar. Dessa makter var det hedniska Rom år 321, en symbol för draken; det påvliga Rom år 538, en symbol för vilddjuret; och den snart annalkande söndagslagen i Förenta staterna, en symbol för den falske profeten.

I samband med identifieringen av vad det budskap var som ”rösten”, vilken hade ropat i öknen, skulle förkunna, gavs löftet att Guds ord aldrig sviker. Det ”löfte och den försäkran” att Guds ord aldrig sviker återfinns i samma profetiska sammanhang som i Habackuk kapitel två, vers tre, uttrycks så: ”vid ändens tid skall det tala och icke ljuga; om det dröjer, så vänta på det; ty det skall förvisso komma, det skall icke utebliva.” Islams budskap kommer aldrig att svika; det skall förvisso komma. Den sista versen i Jesaja kapitel fyrtio vänder sig till dem som väntar på synen i Habackuk.

Men de som förtröstar på Herren skall få ny kraft; de skall lyfta med vingar såsom örnar; de skall springa utan att bli trötta, de skall vandra utan att mattas. Jesaja 40:31.

De sju åskornas ”dolda historia”, som nu blir avsigillad, identifierar tre vägmärken som börjar och slutar med en besvikelse. I denna symboliska historia finns tre vägmärken, åtskilda av två tidsperioder. En besvikelse inleder dröjsmålstiden. Dröjsmålstiden leder fram till det korrigerade budskapet och förutsägelsen om Midnattsropet. Midnattsropets budskap inleder en period av förkunnelse av Midnattsropets budskap, som leder till en andra besvikelse, vilken framställs som dom. Dessa tre steg, åtskilda av två tidsperioder, representerar Alfa och Omega, så som detta skapas i det hebreiska ordet ”sanning”.

I Hesekiel trettiosju representerar Hesekiel också »rösten« i Jesaja fyrtio. Rösten i Jesaja fyrtio frågar: »Vad skall jag ropa?« »Rösten« i Hesekiel trettiosju, vers sju, »profeterade« sedan »såsom« han »blev befalld«.

Då profeterade jag såsom jag hade blivit befalld. Och medan jag profeterade hördes ett dån, och se, en skakning uppstod, och benen fogade sig samman, det ena benet till det andra. Och när jag såg efter, se, senor och kött kom upp på dem, och huden betäckte dem ovanpå; men det fanns ingen ande i dem. Hesekiel 37:7, 8.

Hesekiels första profetia förde benen och köttet samman, men de var ännu inte levande. ”Så” profeterade Hesekiel ”såsom han” för andra gången ”blev befalld”. Den andra profetian gav kropparna liv. De två profetiorna förebildas i Adams skapelse.

Och Herren Gud formade människan av stoft från marken och blåste livsande i hennes näsa; och människan blev en levande själ. 1 Moseboken 2:7.

Den tvåstegsprocess genom vilken de döda, torra benen förs till liv nämns först i skapelsen av Adam och betonar därmed att Guds profetiska Ord också är hans skapande kraft. Gud ”formade” först Adam, och Hesekiels första profetia fogade samman benen och kropparna; därefter ”blåste [Gud] in livsande i hans näsa. Så blev människan en levande varelse.”

Hesekiels andra profetia var riktad ”till vinden”, inte till benen, ty han fick befallningen att ”säga till vinden”: ”Kom från de fyra vindarna, du ande, och blås på dessa slagna, så att de må leva.” Hesekiels andra profetia, som väcker de döda kropparna till liv såsom en mäktig här, var riktad, inte till de döda kropparna, utan till vinden. Det var en befallning till vinden att blåsa på kropparna. Första gången ordet ”ande” nämns i Guds Ord är vid Adams skapelse, och där definieras det som livsande, och det som för liv in i de döda kropparna kommer från de fyra vindarna.

”Änglar håller de fyra vindarna tillbaka, framställda som en rasande häst som söker att slita sig lös och rusa fram över hela jordens yta, med förödelse och död i sitt spår.

”Skall vi sova på själva randen av den eviga världen? Skall vi vara tröga och kalla och döda? O, att vi i våra församlingar måtte få Guds Ande och livsande inandad i hans folk, så att de kunde stå upp på sina fötter och leva.” Manuscript Releases, volym 20, 217.

De två frågorna här är: skall vi sova, och skall vi vara döda? ... två uttryck för samma profetiska tillstånd. Budskapet om de fyra vindarna som hålls tillbaka av änglar, är det budskap som gör att Guds andedräkt träder in i de döda och får dem att resa sig upp och leva. Budskapet om de fyra vindarna är budskapet om islams vredgade häst. Budskapet om de fyra vindarna i Uppenbarelseboken är beseglingsbudskapet. Beseglingsbudskapet i Uppenbarelseboken 7, vers 1 till 3, är det budskap som visar att de fyra vindarna hålls tillbaka, till dess att Guds tjänare har blivit beseglade.

Och därefter såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla tillbaka jordens fyra vindar, så att ingen vind skulle blåsa över jorden, inte heller över havet eller över något träd. Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill. Och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, åt vilka det hade blivit givet att skada jorden och havet, och sade:

Skada inte jorden, inte heller havet eller träden, förrän vi har förseglat vår Guds tjänare på deras pannor. Uppenbarelsboken 7:1–3.

Hesekiels andra profetia var riktad till vinden, och det liv som vinden förmedlade till kropparna kom från budskapet om de fyra vindarna. I verserna åtta till tio, i Hesekiel trettiosju, är det ord som förekommer antingen som ”vind” eller ”ande” samma hebreiska ord vid varje förekomst. Gud inblåste i Adam livsanden, och i Hesekiel är livsanden budskapet om beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen som kommer från de fyra vindarna. Detta budskap förmedlar Guds skapande kraft till de kroppar som genom det första budskapet har förts samman i dödens dal. Budskapet om de fyra vindarna är budskapet om islam som bringar dom över Förenta staterna för söndagslagens skull. Det är midnattsropets budskap.

De sju åskornas dolda historia börjar med en besvikelse, vilken inleder dröjsmålstiden. I Uppenbarelsboken elva, när de två profeterna dödades den 18 juli 2020, började dröjsmålstiden. Hesekiel var bland de döda när Herren frågade Hesekiel om de två vittnen som låg döda på gatan kunde leva.

Herrens hand kom över mig, och han förde mig bort i Herrens Ande och satte mig ned mitt i dalen, som var full av ben. Och han lät mig gå runt omkring dem; och se, de var mycket många i den öppna dalen, och se, de var mycket torra. Och han sade till mig: Du människobarn, kan dessa ben få liv? Och jag svarade: O Herre Gud, du vet. Hesekiel 37:1–3.

I vers sju, när Hesekiel frambär den första av de två profetiorna, var budskapet helt enkelt: ”Ni förtorkade ben, hör Herrens ord.” Johannes nedtecknar i Uppenbarelsboken: ”saliga är de som hör denna boks profetias ord.” Hesekiel representerar de döda, förtorkade benen som är saliga, såsom de som hör Hesekiels befallning att höra Herrens ord, och hans ord är sanning. I Hesekiels andra kapitel beskrivs erfarenheten hos dem som hör Guds ord.

Och han sade till mig: Människobarn, stå upp på dina fötter, så skall jag tala med dig. Och anden kom in i mig när han talade till mig och ställde mig upp på mina fötter, så att jag hörde honom som talade till mig. Hesekiel 2:1, 2.

I Uppenbarelsboken elva, när de döda kropparna hör Herrens Ord, går Hjälparen in i dem och de står upp på sina fötter. Det är Hjälparen som ställer dem på deras fötter.

Och efter tre och en halv dag kom livsande från Gud in i dem, och de reste sig upp på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Uppenbarelsboken 11:11.

De dödas uppresande är steg nummer ett i en tvåstegsprocess som för dem upp ur deras gravar för att bli det banér som upplyfts vid domen över söndagslagen. När de står upp i kapitel elva, kommer ”stor fruktan” över dem som ser dem.

Och han skall i fruktan fly bort till sitt fäste, och hans furstar skall förskräckas för baneret, säger Herren, han som har sin eld i Sion och sin ugn i Jerusalem. Jesaja 31:9.

Midnattsropets budskap i millerithistorien var den andra delen av den andre ängelns budskap. Den andre ängelns budskap åstadkom en åtskillnad mellan milleriterna och de kyrkor som då

identifierades som Babylons döttrar, och de trofasta kallades ut för att komma och ställa sig tillsammans med milleriterna. Ett ”kroppsligt samfund” av troende formades genom det budskapet, och därefter var det andra steget midnattsropets budskap, som förenade sig med och tillförde kraft åt det andra budskapet. Milleriterna blev då en mäktig här som förde budskapet fram över landet likt en flodvåg. Denna tvåstegsprocess är de två rösterna i Uppenbarelseboken arton, och den är den identiska process som uppståndelsen av de döda, torra benen i Heseziel, vilka blev slagna på gatan i Uppenbarelseboken elva.

”Änglar sändes för att bistå den mäktige ängeln från himlen, och jag hörde röster som tycktes ljuda överallt: Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och inte får del av hennes plågor; ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Detta budskap tycktes vara ett tillägg till det tredje budskapet och förenade sig med det, såsom midnattsropet förenade sig med den andre ängels budskap år 1844.” *Spiritual Gifts*, volym 1, 195, 196.

Det första vägmärket i de sju tordönens dolda historia är besvikelsen som inleder dröjsmålstiden. Dröjsmålstiden är en tidsperiod som framställs som tre och en halv dag, vilket är en symbol för öknen. Vid slutet av de fyrtio årens vandring i öknen ledde Josua en mäktig här in i det utlovade landet. Vid slutet av de tre och en halv dagarna förs Heseziel till dödens dal och får befallning att befalla de döda kropparna att ”höra Herrens ord”. Heseziel är en ”röst” som ropar i öknen. Befallningen att höra Herrens ord för kroppens delar samman, men de är ännu inte levande, de är ännu inte en här, de är ännu inte beseglade. Det ”Herrens ord” som uttalas av Heseziel i kapitel två visar att när Hjälparen anländer, står Guds folk upp, samtidigt som de hör Herrens ord. Kristus lovade att han skulle sända Hjälparen tre och en halv dag efter att de hade blivit mördade på gatan.

När kropparna väl står upp, skall de ”som ännu inte är levande” få en andra profetia. ”Rösten som ropar i öknen” i Jesaja frågar vilken profetia det är som han skall ropa ut. Det ”budskap” som både Heseziel och ”rösten” i Jesaja fyrtio befäller att framlägga, är Islams budskap. När den profetian frambärs, kommer ”Adam” till liv som en mäktig här. De två levande vittnena förkunnar därefter budskapet om Islams dom över Förenta staterna på grund av antagandet av den snart annalkande söndagslagen. Söndagslagens dom är det tredje vägmärket i de sju tordönens dolda historia. När den uppfylls, lyfts hären upp som ett baner till himlen och framställs i Uppenbarelseboken fjorton.

”Jag har haft en erfarenhet i den första, den andra och den tredje ängels budskap. Änglarna framställs såsom flygande mitt på himlen och förkunnar för världen ett varningsbudskap, vilket har en direkt betydelse för det folk som lever i de sista dagarna av denna jordens historia. Ingen hör dessa änglars röst, ty de är en symbol som representerar Guds folk, vilka verkar i samklang med himlens universum. Män och kvinnor, upplysta av Guds Ande och helgade genom sanningen, förkunnar de tre budskapen i deras ordning.” *Selected Messages*, bok 2, 387.

Det baner som upplyftes är den tredje ängeln, som flyger mitt på himlen och varnar mänskligheten för att ta emot vilddjurets märke. Den mäktiga hären fortsätter att framföra detta budskap till världen, tills Mikael träder fram och människans provotid upphör.

Vi kommer att fortsätta dessa tankar i nästa artikel.

Och vid midnatt hördes ett rop: Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom. Matteus 25:6.